

2. Саидов А.Х. Сравнительное правоведение (основные правовые системы современности): учеб. / А.Х. Саидов; отв. ред. В.А. Туманов. – [2-е изд., доп. и перераб.]. – М.: Юристъ, 2009. – 510 с.
3. Осаке К. Сравнительное правоведение: схематический комментарий / К. Осаке. – М.: Юристъ, 2008. – 830 с
4. Луць Л.А. Типологізація сучасних правових систем світу / Л.А. Луць. – К.; Сімферополь: Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького НАН України; Логос, 2007. – Вип. 3. – 23 с.
5. Луць Л.А. Загальна теорія держави і права: навч.-метод. посіб. (за кредитно-модульною системою) / Л.А. Луць. – К.: Атіка, 2008. – 412 с.
6. Кулак Н.В. Проблеми нормативно-правового регулювання інноваційної діяльності в Україні // Н.В. Кулак // Матеріали міжнародної науково-практичної конференції Інститута уголовної політики и прикладной криминологии г. Кишинев, ноябрь 2016 г.

УДК 340.0

НОРМИ ПРАВА

Студент А.С. Камєнева гр. БП-1-16

Наук. керівник к.н. з держ. упр. Н.В. Кулак

Київський національний університет технологій та дизайну

Великого значення надається тлумаченню правових норм, адже на сьогоднішній день в Україні чи будь-якій іншій правовій державі досить великий відсоток прогалин в законодавстві, що призводить до некоректної реалізації права. Особливо важливим стає застосування норм права в нашу складну епоху криз і реформ, тому що тільки держава в змозі забезпечити оптимальне і ефективне регулювання суспільних відносин. З часу здобуття незалежності перед Україною постало завдання розбудови соціально орієнтованої, економічно розвинутої і правової держави, яка має посісти належне місце в світовому соціумі. Саме на досягнення цієї мети спрямовані ті структурні перетворення, що відбуваються в Україні останнім часом. У перші роки незалежності України було ухвалено чимало нормативних актів, спрямованих на встановлення нових відносин у суспільстві. З пошуком державою свого шляху розвитку, продовженням реформ, інтенсивність розвитку українського законодавства постійно зростає. Реалізація цього правового матеріалу потребує, насамперед, усвідомлення змісту норм права, що містяться у прийнятих актах. Без глибокого розуміння змісту норм права неможлива їх ефективна реалізація, систематизація, формування правової культури та правосвідомості, розроблення та прийняття нових норм.

Правова норма, на думку П.М. Рабіновича, являє собою формально-обов'язкове правило фізичної поведінки, яке має загальний характер, встановлюється або санкціонується державою з метою регулювання суспільних відносин і забезпечується її організаційною, виховною та примусовою

діяльністю. А.В. Міцкевич правову норму визначає у такий спосіб: «це загальнообов'язкове правило соціальної поведінки, встановлене або санкціоноване державою, виражене публічно у формально визначених приписах, як правило, в письмовій формі і охоронюване органом держави шляхом контролю за його дотриманням і застосування передбачених законом заходів примусу за правопорушення»

На думку СС Алексєєва, юридична норма може бути визначена як загальнообов'язкове (загальне) правило поведінки, що походить від держави та нею охороняється, надає учасникам суспільних відносин даного виду юридичні права та покладає на них юридичні обов'язки В.К. Бабаєв юридичну норму (норму права) розуміє як загальнообов'язкове веління, що виражене у вигляді державно-владного припису та регулює суспільні відносини

Таким чином правові норми, на сьогоднішній день мають дуже важливе значення та є одним з головних етапів реалізації права. Важливо сьогодні знати суть законів, а за допомогою тлумачення ми точніше про них дізнаємося. Норми права покликані з метою захистити права громадян, ти самим, що на основі пояснень здійснюється справедливе правосуддя, особа, яка знає суть закону не побіжить зразу ж його порушувати. А як ми знаємо не знання закону, не звільняє від відповідальності. Від правильного, точного, глибокого тлумачення нормативних актів багато в чому залежить зміцнення законності, охорона населення.

Література:

1. Малько А. В. Механізм правового регулювання / А. Малько // Правоведение. – 1996. – № 3. – С. 54–62.
2. Кулак Н.В. Актуальні питання правового статусу добровольчих формувань в Україні./ Н.В. Кулак // Часопис Київського університ – 2016. – № 4.
3. Цивільний процесуальний кодекс України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : URL : <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/1618-15>.
4. Кодекс адміністративного судочинства України [Електронний ресурс]. – Режим доступу URL <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/274715>.
5. Шевцова Н. В. Диспозитивність та офіційність при вирішенні податкових спорів в адміністративному судочинстві України: дис. канд. юрид. наук. 12.00.07 / Н. В. Шевцова / Харківський національний університет внутрішніх справ. – Х., 2011. – 211 с.

УДК 340.0

ЮРИДИЧНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ

Студент А.С. Коваль Т.О. гр. БП-1-16

Наук. керівник к.н. з держ. упр. Н.В. Кулак

Київський національний університет технологій та дизайну

Юридична відповідальність – одна з найскладніших та гострих тем сучасної юридичної науки. У статтях та монографіях цю проблематику висвітлювали